

21. nedjelja kroz godinu B

*Gospodine, kome da idemo?
Ti imaš riječi života vječnoga. (Iv 6,68)*

Prvo čitanje

Jošua 24,1-2a.15-17.18b

U one dane: Jozua sabra sva plemena Izraelova u Sihem. I sazva starješine Izraelove, glavare, suce i upravitelje njihove, i oni stadoše pred Bogom. Tada Jozua reče svome narodu:

"Ako vam se neće služiti Gospodinu, izaberite danas kome ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke, ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate! Ja i moj dom služit ćemo Gospodinu!"

Narod odgovori: "Daleko neka je od nas da ostavimo Gospodina, a služimo drugim bogovima. Gospodin, Bog naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta, iz doma robovanja, i on je pred našim očima učinio ova velika čudesa i čuvao nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. I mi ćemo služiti Gospodinu jer on je Bog naš!"

Drugo čitanje

Efežanima 5,21-32

Braćo i sestre! Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! Žene svojim muževima kao Gospodinu! Jer muž je glava žene kao i Krist glava Crkve – On, Spasitelj Tijela. Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu! Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane. Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi. Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. Doista, mi smo udovi njegova Tijela! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu.

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?" A Isus znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: "Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca."

Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?" Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji."

Za razmišljanje

I mi se moramo suočiti s tim oporim Isusovim riječima i zapitati se: Za koga i za što se odlučujemo? Možemo birati između dviju mogućnosti: između Boga i njegove istine i ljudi i njihove istine. Svakako, lakše se odlučiti za ljudsku istinu. Lakše nam je dostupna i razumljivija. Božja istina je beskompromisna i zahtjevna. To da li ona vrijedi ili ne, ne ovisi o tome da li je ljudi prihvaćaju ili odbijaju. Zbog toga je se mnogi ljudi boje. I jer ne razumiju Boga u njegovom djelovanju, radije se okreću od njega. Ali Bog im zbog toga ne uskraćuje svoju naklonost. Njegova je želja da se ljudi za njega uvijek odlučuju u slobodi. Onaj tko ima odlučnosti učiniti prvi korak kako bi prihvatio ispruženu ruku Božju, primijetit će da su svi daljnji koraci lakši. Jer Riječ Božja želi ljudima više života, a time i više istinske slobode.

Sloboda koju nam Bog daje odražava se u Isusovom pitanju: "A vi, želite li i vi otići?" I nas Gospodin stalno pita želimo li ostati ili otići. Ako nas Duh Božji oživljava i tako usmjerava da Gospodina slijedimo u slobodi, onda povezanost s njime postaje istinska, duboka i plodna. No to ne znači da se samo jedamput opredjeljujemo za Boga i da je to opredjeljenje neopozivo. Tu odluku moramo donositi svaki dan iznova da nam ona bude pomoć u našoj svakodnevici. Primijetit ćemo da životni put kojim je Isus prošao nije uvijek lak i da će nam se ponekad činiti da će nas potpuno satrti. Jer odluka za Boga znači zapravo dosljednost u spremnosti ići do kraja kao što je to Isus učinio. Ali ako se zaputimo tim putem, na kraju i nas čeka uskrsnuće. A Bog nas na tom putu neće ostaviti same s našim poteškoćama. Svakodnevno nam se u Kruhu života nudi kao okrijepa. On ide s nama uvijek kad sumnjamo u ispravnost svoje vjere i trpimo zbog nesuglasja između onoga što vjerom ispovijedamo i onoga što u stvarnosti živimo. Naša je zadaća da se potrudimo za vjeru i ispravni put. A život koji ćemo pritom iskusiti jest Božji dar.